

Csávossy György István
Tavaszi-triptichon
szerелеmpor

*ma tavaszillatot sodor újra a szél
vén csavargóként szedi rongyait a tél
ábrándot lélegzem míg lehunyom szemem
szélhordta szerelem nyitott tenyeremen*

az illúzió halála

*Időrabló illúzió
meghasonlott reflexió
lesi Hádész perverz vággyal
számolva leszámolással
te meg bódulattól kábán
mint kit megnyergelt a sátán
de ránézvén a keresztre
exorcio lett a veszte
eszmélsz lassan mint a részeg
kit a kocsmából pribékek
téli fagyba kivetettek
leköpdöstek kinevettek
s tántorogva repedt szájjal
átkozódsz mint a szajhákkal
szemfényvesztő kókler ábránd
öntesz a hátára kátrányt
zuhan mint az égő fáklya
a hömpölygő Evrotászba
lehajítod Tajgetoszról
legmeredekebb hegyfokról
sötét szurdok mély torkába
málljon szét a koponyája
s mire megalvad a vére
máris feltűnik testvére*

reggeli fény

*mert kérdezed: persze hogy jól vagyok
mosollyal kelek s tárok ablakot
barázdált arc zuhogó fényt fogad
hadd lám a mai ajándékodat*

Győrfi András: A bogaras